

tere, end at det er saa meget mere nødvendigt at staae dette finansielle Moment fuld Opmærksomhed, som jeg ikke ser rettere, end at en Ophævelse af en Skat for et længere Tidsrum, selv om Tidsrummet er begrændset i selve Ophævelsesloven, medfører, at Præsumptionen er for, at den midlertidige Ophævelse vil blive en definitiv Ophævelse. Thi at den finansielle Betydning af Forslaget dermed stiger i høi Grad, vil Ingen modsigge. Naar Thinget overhovedet vil fremme dette Lovforslag videre, vil jeg altsaa anbefale en saadan samlet Overveielse og nøiagtig Prøvelse af de Rigsdagen færeliggende Skattelove. — Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa en Mangel, der efter min Mening utvivlsomt er til Stede i Lovforslaget. Der mangler Anvisning af Dækning for de Embedsmænd, der endnu faae en Del af deres Lønninger gennem Gebhrrer. Det gaar i Virkeligheden ikke an at ophæve disse Gebhrrer uden at give Erstatning til de Embedsmænd, der tilbels lønnes gjennem Gebhrrer, Noget, jeg iøvrigt ikke har nogen Grund til at tvivle om, at det ærede Thing er fuldstændig enigt med mig om, og jeg tillader mig derfor kun at notere det som en Mangel ved Lovforslagets nuværende Affattelse.

Den ærede Forslagsstiller dvælede særlig ved Landbrugets Krav paa den Vættelse, som dette Lovforslag vil bringe. Lovforslaget vil jo iøvrigt bringe den samme Vættelse for alle Eiendomsbesiddere, for Kjøbstadeiendomsbesiddere ligesaa fuldt som for Landeiendomsbesiddere, og jeg tror altsaa ikke, at den ærede Forslagsstiller havde behøvet saa ganske særlig at fremhæve Landbrugets Krav her, da hans Forslag jo gaar ud paa at fyldestgjøre ogsaa andre Grundeieeres lignende Krav. Naar den ærede Forslagsstiller vilde gjøre gjældende, at disse Statter ganske særlig thyngede paa Forretningsvirksomheden, tror jeg egentlig, at han ikke er berettiget til særlig at gjøre det gjældende for Landbrugets Vedkommende. Det turde dog nok hende, at navnlig Stempelafgiften thynger i langt egentligere Forstand paa anden Forretningsvirksomhed end paa Landmændenes. Det maa jo erindres, at i Omsætningen i det Hele skal Stempel bruges i mange Tilfælde, og naar en Laantager, der har Pant i fast Eiendom, maa betale Stempel, er nøjagtig det Samme Tilfælde for dem, som uden at have saadan Sikkerhed maa stifte Laan f. Ex. paa Bøxler; de maa ogsaa betale Stempelafgift. Naar man vil fordømme Stempelafgiften som thyngende paa Forretningsvirksomheden, ja, saa tror jeg, man med Bestemthed kan sige, at det er en

anden Forretningsvirksomhed end netop Landbrugernes, som den thynger haardest paa. Den ærede Forslagsstiller gjorde opmærksom paa, at den kom til at tynges paa Landbrugernes Forretningsvirksomhed, naar han efter at have forbedret sin Eiendom vilde stifte Laan, thi da maatte han svare en Skat deraf til Staten, og denne Skat har man betragtet som en Skat, han svarer af det i hans Eiendom Opparede. Meget vel, men den anden Forretningsmand betaler Skatten daglig i sin løbende Forretning; han kan ikke vente, indtil han faar opparet en Formue til at betale Skatten med, saaledes som Tilfældet er, naar den betales af Obligationer og Prioriteter. Han maa betale Statten af sine løbende Forretninger. Jeg beder om, at dette ikke maa blive misforstaaet, som om jeg vilde anbefale Ophævelse af Stempelafgiften i dens Helhed. Det er ingenlunde min Mening. Jeg har kun villet fremhæve, at der kan anføres ligesaa vægtige Grunde for Ophævelse af Stempelafgiften paa andre Omraader som netop for Ophævelse af Stempelafgiften af Prioriteter i Landeiendomme. Naar den ærede Forslagsstiller ogsaa bemærkede, at denne Stempel- og Thinglæsningsafgift ved Laan i faste Eiendomme kun hvilede paa dem, der skulde Benge, og ikke paa den anden Part, saa er det ganske, som man tager det. Jeg kjender mange Tilfælde, og jeg er vis paa, at den ærede Forslagsstiller ogsaa kjender mange, hvor det udtrykkelig er betinget, at Sælger og Kjøber dele Omkostningerne ogsaa ved Udstedelse af Obligationer. Hvem der til Skyvende og Sibst egentlig kommer til at bære en saadan Afgift, om det er Kjøberen eller Sælgeren, om det er Laangiveren eller Laantageren, det kommer an paa, hvilke Vilkaar der er sat, og det er umuligt paa Forhaand at sige, at det er Skyldneren. Det er en Omsætning, og i denne er der to Parter, til Tider har den ene Overtaget og kan tilnærmelsesvis diktere Betingelserne, til andre Tider har den anden det. Endelig skal jeg tillade mig den Bemærkning, at det ingenlunde er i alle Tilfælde, at disse Afgifter komme til at hvile paa Skyldneren, eller — om man vil udtrykke sig saaledes — at Vedkommende kun faar Nytte af Statskonverteringens indirekte Virkning imod at betale en saadan Afgift. Det er noksom bekjendt, at i mange Tilfælde sker Konverteringen — saa, at sige hver Dag i denne Tid — paa den Maade, at det er Laangiveren, som konverterer, som nedsetter Renten, og i saa Tilfælde koster Operationen aldeles Intet, der erlægges da hverken Stempelafgift eller Gebhrrer til Thinglæsning. Det er i ethvert